

Mielipidekirjoitus Keskisuomalainen

13.01.2017 03:00

Kuuden tunnin työpäivä, nyt!

Tänä vuonna vain harvat onnekkaat työttömät pääsevät palkkatuettuun työhön. Suomen hallitus on leikannut tuntuvasti kolmannen sektorin työllisyysmäärärahoja, ja samalla järjestöiltä vaadittava omarahoitussosuus on kasvanut pilviin. Rahaa työllistämiseen ei siis ole.

Seurauksista kärsivät pitkään työttömänä olleet henkilöt, joille palkkatuettu työ on monesti ainoa mahdollisuus työllistyä edes vähäksi aikaa.

Myös järjestöjen toimintaedellytykset heikkenevät. Ne joutuvat ajamaan alas tuettua työtä ja muita TE-toimenpiteitä tarjoavia rakenteitaan sekä palaamaan toiminnassaan alkujuurilleen eli talkootyöhön.

Mielestämme tämä on yhteiskunnan resurssien haaskausta, koska tuetun työn tarve ei ole poistunut mihinkään.

Hallitus kuvittelee, että yleishyödyllisten rakenteiden romuttaminen ja tuen suuntaaminen yrityksille kannustaa työttömiä "oikeisiin" töihin, joita on tarjolla korkeintaan 10 %:lle kaikista työnhakijoista.

Työttömyyden hoitaminen tällä tavoin markkinaehtoisesti tarkoittaa sitä, että henkilöillä, joiden työvoimaan ei kohdistu kysyntää, on edessään elämänmittainen talkootyöura kuntouttavassa työtoiminnassa, rekrytointikokeiluissa ja työkokeiluissa ilman palkkaa, ilman eläkekertymää ja ilman tulevaisuutta TE-hallinnon lisääntyvän kontrollin alla. Ilmaistytöä tekevien köyhien määrä räjähtäneeksi käsiin.

Hallituksella on myös otsaa "kannustaa" karenssin uhalla ihmisiä koko-aikatyöhön tavanomaista työttömyysturvaa heikommalla palkalla, minkä lisäksi on suostuttava jopa kolmen tunnin päivittäisiin työmatkoihin.

Käsi sydämelle: kuka meistä jaksaa olla joka päivä kehnolla palkalla 11 tuntia kiinni työssään ja uhrata lähes koko valvellaoloaikansa palkkatyölle? Työttömille tämä vaatimus on kuitenkin rykäisty itsestäänselvyytenä huomioimatta lainkaan työnhakijoiden terveydentilaa ja perhetilannetta.

Palkkatuetun työn yksi merkittävä etu on ollut, että palkkatuella tehdään yleensä noin kuuden tunnin työpäivää, joka on monelle täysin riittävä työpäivän pituus.

Pitkään työttömänä olleilla on usein työkunnan alenemaa tai sairaudet voivat vaikeuttaa työnsaantia ja olla siten jopa syynä työttömyyteen. Kaikki meistä eivät kykene millään täyttämään työmarkkinoiden odotuksia hyvästä terveydestä ja kovasta työkunnosta.

Nyt jos koskaan tarvitaan yleistä työajan lyhentämistä ja työn jakamista. Työn tuottavuuden kasvu mahdollistaa 6 tunnin työpäivän ja 30 tunnin työviikon kaikille ansiotasoa alentamatta. Parhaillaan osa-aikaista työtä tekevien palkkoja on korotettava samassa suhteessa, jotta kukaan ei jää palkkakuoppaan.

Ruotsissa tehty kuuden tunnin työpäivän kokeilu vaikutti aluksi kalliilta, mutta maksoi itsensä takaisin, kun työntekijöiden sairauspoissaolot vähenivät ja työssä jaksaminen parani. Kyse ei siten ole edes rahasta, vaan poliittisesta arvovalinnasta.

Pidentämällä palvelujen aukioloaikoja mahdollistettaisiin työttömien laajamittaisempi työllistäminen esimerkiksi julkiselle sektorille.

Ihmisten työllistäminen oikeudenmukaisella palkalla parantaa myös aina ostovoimaa ja lisää kotimaista kulutuskysyntää.

*Satu Kortelainen
Päivi Salkojärvi
palkkatukityöläiset
Jyväskylä*